

Resumé

Hlavním cílem této dizertační práce je zachytit dva klíčové aspekty postkoloniální teorie – identitu a pojetí místa a vykořeněnosti a jejich reflexi v dílech autorů zařazovaných běžně do kánonu postkoloniální literatury.

Práce se skládá ze tří hlavních částí. V úvodu nastiňuji motivaci práce a teoretická a literární východiska. Samotná dizertační práce je rozdělena na dvě samostatné části. První část nazvaná „Identita v postkoloniálním diskurzu“ se zaměřuje na zpracování tohoto pojmu v sekundární literatuře a pojmenování jednotlivých strategií, jež postkoloniální subjekty zaujaly jak v dobách kolonialismu, tak v důsledku imigrace. Teoretická část věnovaná identitě předchází interpretační části, která analyzuje dvě stěžejní díla postkoloniálního literárního kánonu: *Satanské verše* Salmana Rushdieho a *Buddhu z předměstí* Hanifa Kureishiho.

Druhá teoretická část je nazvaná „Koncepty místa a vykořeněnost“. Jak je již patrné z názvu, pojednává o jednom z nejdůležitějších témat celé postkoloniální literatury – zabývá se pojetím místa jako takového ve vztahu k postkoloniálním subjektům a dalšími fenomény, které s konceptem místa souvisejí: *vykořeněností*, definicí *domova*, tzv. *bájnými domovy* aj. Tato teoretická část předchází opět analýzám dvou děl, která jsou ve spojitosti s koncepty místa hodna pozornosti, konkr. románů *Dědictví ztráty* Kiran Desai a *The Enigma of Arrival* V. S. Naipaula.